

artic. 49, n. 88, & 89, Cancer. var. resolut. 20, n. 24, part. 3, Mart. Medic. decis. Senen. 99, à n. 28, ad 33, ubi pariter Cephal. in consilio 50, respondet Giurb. decis. 97, n. 22. Fufar. consilio 161, n. 11, & de substit. quest. 626, numero 59, & seq. Spad. conf. 267, n. 14, & 15, lib. 3. latè Hodiern. ad Surd. decis. 138, ex n. 63, ubi n. 66, concludit, quod petitio fructuum dilata etiam in remotissimum tempus ad effectum illos lucrandi usque ad diem privationis ipso jure propter contraventionem incurfæ retrotrahatur. Joan. Franc. Andr. controvers. 23, numero 4, & controvers. 220, numero 1, Censal. ad Peregr. de fideicommiss. art. 27, fol. 147, vers. *Vel pena fuit*: ubi quod occupans fideicommissum in conscientia, & foro exteriori fructus teneatur restituere etiam sine judiciali interpellatione, aut sententia ob privationem ipso jure & facto contraveniente injunctam cum adjudicatione proximiori.

Concurrente potissimum fideicommissarii absentia per plures annos à patria, & loco purificationis fideicommissi. Quando enim fideicommissarius propter ejus absentiam fideicommissi restitutionem non petiit *, tunc ei debentur fructus à die purificationis præcipue ob contraventionem, Bart. & Ripol. in dictal. in fideicommissaria 18, ff. ad Trebell. Menoch. de arbit. cas. 256, n. 26, In trigl. de fideicom. cent. 3, quest. 74, n. 125, Marefcot. var. res. 112, n. 51, lib. 2, Fufar. de substit. quest. 626, n. 55. Surd. decis. 25, sub n. 29, vers. *Quod verò & seq.* Peregr. de fideic. art. 49, n. 84, Barbat. de divis. fructuum part. 2, cap. 2, num. 14, Tondut. var. resolut. 77, n. 3, part. 1, civil.

Uterius Testator in casu divisionis aut cujusunque ulterius dispositionis de ejus hæreditate contravenientes ipsius Testatoris voluntati fructibus principaliter ac ipso jure & facto vocando ad usum fructum proximiores privavit, usque adeo ut fructus * non accessorie, sed tanquam fors debeantur, ac consequenter non à die litis contestatæ, sed à die contraventionis, quo ipso jure usus fructus ex præcisa Testatoris dispositione proximioribus cessit. Seraph. decis. 1168, sub n. 3, versic. *Decisiones verò.* Cancer. var. resolut. part. 3, capite 16, numero 97. Staiban. jun. de interest. libro 1, quest. 6, n. 8, & seq. Tondut. resolut. civil. 21, n. 19, part. 1, Buratt. decis. 289, n. 11, & ibi Ferentill. gloss. C. plures alias decisiones cumulat. Rota decisione 3, nu. 7, part. 7, recent. duplicata apud Merlin. decisione 663. Post. de subhast. inspect. 55, numero 111, & post tract. decis. 173, nu. 5, & prius decis. 143, numero 5, & decisione 500, n. 6, 7, & 8, partitione 9, tomo 2, recent. & in eadem 26 Junii 1658, §. *Justitia*, versic. *Nihilominus coram Priolo.* Quod autem fructus in præsentiarum tanquam fors, & principaliter debeantur clarè patet ex eo, quia testator in casum divisionis contravenientes non nisi fructibus privavit, & ad proximiores devenire disposuit.

Prædicta verò probabilem non videntur habere difficultatem, quando fructus adhuc extant aut percipiendi ex eis evasit locupletior satisfaciendo cum ipsis fructibus ejus creditoribus, aut aliter in ejus utilitatem conspicuam veluti dotandi filiam verti appareant, quo sanè casu, ac in utroque ipsorum condemnatio fructuum non à die litis contestatæ *, sed subsecutæ privationis fieri omnino debet leg. centum 22, C. de rei vindic. paragraph. *si quis à non Domino institut. de rerum divis.* Surd. consil. 115, sub n. 19, vers. *Super hoc tamen*, & consil. 293, n. 13, & decisione

45, numero 15, latè Sanchez in præcept. Decalog. lib. 2, capite 23, ex nu. 73. Rota d. cl. decis. 3, n. 38, & sequent. duplicata apud Merlin. decis. 663, Giurb. decis. 89, n. 39, ubi indubitatum declarat in judicio universalis Sanfelice. decisione 124, sub num. 19, Peregrin. de fideicommiss. articulo 49, numero 112, & 113.

Præterquam quod ante litem modo per me contestatam occasione ejusdem fideicommissi, seu Testamenti ac dispositorum in eo D. Comitissa de Ponzonis, ejusque Authores per similes litis contestationes in mala fide evidenter constituta apparet. Unde effugere * nequit, quin saltem in fructus interim ab ea, ejusque autoribus perceptos, seu qui percipi potuerunt condemnari omnino debeat. Honded. consilio 30, numero 70, libro 1. Buratt. decisione 436, numero 3, & in proximis terminis Rota apud Merlin. de pignor. & hypoth. decisione 132, sub n. 4, versic. *in nostro*, & 5, duplicata apud Royas decisione 311, & nunc inter recent. decisione 341, partitione 9, tomo 2, & prius in eadem causa decisione 305, n. 8, apud Royas duplicata decisione 422, partitione 9, tomo 2, recent. ubi assignat rationem, quia rei possessores ab initio litis ex causa fideicommissi intentatæ excitati fuerunt ad inquirendum de juribus eorum possessionis.

CAPUT XXXVI. §. 2.

SUMMARIUM.

- 1 Transactio propter enormissimam læsionem rescinditur; contra num. 2. Super quacunque controversia etiam de facto sustinetur num. 3. De re non dubia, & clara non substitit num. 4. Ut sustineatur hinc inde aliquid tradendum est numero 7.
- 5 Transactio impugnans non auditur nisi prius restituat id quod recepit vigore transactionis. Secus si impugnat ex capite nullitatis num. 6.

Propter enormissimam læsionem ex remedio libro 2. C. de rescind. vendit. etiam transactiones * rescindi latè prosequitur hoc §. Cutell. de donat. tract. 2, discurs. 1, special. 23, numero 21, & seq. Olea de cess. jur. tit. 2, quest. 1, numero 51, Sanfelice. decisione 88, n. 11, Rota decisione 539, n. 2, part. 1, & decis. 125, n. 21, part. 5, & decis. 292, n. 13, part. 8, & decis. 470, n. 9, part. 9, tomo 2, recent. & coram Eminentiss. Othob. decis. 25, nu. 4, apud Salgad. in Labyrinth. credit. decisione 27, n. 31, cum infinitis apud Andreol. controver. 246, n. 3, Caren. resolut. 104, n. 10. Ripol. var. res. c. 11, nu. 442, Spad. consil. 170, n. 10, & 25, lib. 2. Ciarlin. controver. 119, n. 112. Rota in Avenionen. transactionis 22 Junii 1657, §. *ratio decidendi coram Dumozetto inter impressas decis.* & in Romana transactionis prima Aprilis 1658, §. *fundamentum*, vers. *verum etiam coram Melio*, & in Romana transactionis 21 Junii 1655, in princip. & §. *sed etiam*, & 2 Maii 1659, coram Celso.

Quoniam verò inter cætera ad probandam læsionem æstimari debet dubius litis eventus, quod omnino impossibile videtur, ideo conclusio nē prædictam in * transactione praticari, nec sub colore læsionis rescindendam comprobant magis commu-

Observationum de Alimentis. Cap. XXXVI. §. 2. 51

communiter post alios Caren. resolut. 204, n. 14. Larr. decis. 68, n. 5, 10, 11, & per totam: ubi infinitos refert, & ita judicari per illum Senatam Treutl. conf. 35, n. 19. Hodiern. controver. 37, nu. 9, & per totam. Redenasc. conf. 48, ex n. 17, usque ad fin. Rota apud Tondut. de pens. decis. 52, n. 2, & huic posteriori sententiæ accedit Auctor hic à n. 1, ad 5. ubi istud eo magis procedere inquit in transactione juramento firmata, quæ sustineatur ob vim juramenti etiam inita super alimentis dicto n. 5, & 6, hanc tamen assertionem quoad alimenta impugnat, & transactio super illis etiam jurata non sustineatur pluribus defendit Donad. de renunciat. cap. 4, sub n. 4, vers. *contrariam*. Tamen ab ea non ideo recedendum, nam Donad. loquitur seu intelligi debet ubi constat alimenta à patre in certa quantitate relicta fuisset, ut bene explicat Auctor hic n. 6, & colligitur etiam ex Tondut. de pens. cap. 57, n. 25, & 26. Ex capite igitur læsionis etiam enormissimæ transactionem rescindi nullatenus posse indubitatum remanet, & concludit Auctor hic ex n. 95. Rota decis. 74, n. 21, 22, & 23, part. 5, recent.

Transactio super quacunque controversia etiam de facto * dummodo absit evidens calumnia sustinetur. Beltram. ad Ludovif. decis. 149, numero 7. Ferentill. ad Buratt. decis. 280, gl. A. Caren. resolut. 204, n. 6, seq. ac per totam. Altograd. conf. 104, n. 35, & 36, lib. 2. Hodiern. dicta controver. 37, n. 20. Redenasc. dicto conf. 48, numero 31. Rota coram Merlin. decis. 799, n. 21, & apud Salgad. Labyrinth. credit. decis. 25, n. 3, & decisione 294, nu. 12, & seqq. part. 8, recent. Joan. Franc. Andr. controver. 288, nu. 5, & 6, Rota decisione 271, n. 19, & decis. 281, n. 6, part. 6, Cyriac. contr. 3, n. 96. Rota in dicta Romana transactionis 21 Junii 1655, §. *unde cum Celso*.

Hinc transactio de re non dubia, & clara nisi per evidentem calumniam extorta * atque ex turpi causa procedens vitibus non substitit Cyriac. controver. 237, n. 5. Prat. discept. 17, n. 60, & seq. Hodiern. dicta controver. 37, n. 22, & seq. Camarat. respons. 25, n. 92, latè Joan. Franc. Andr. controver. 246, n. 16, & 17, & controver. 286, n. 73, Albitius inter easdem controver. Andreol. 288, n. 3, & seq. & nu. 76, & seq. Rota decis. 85, n. 4, part. 8, recent. Fontanell. decis. 380, n. 13. Altograd. dicto conf. 104, n. 35, lib. 2. cum adductis hic n. 12, & seq. Spad. 311, n. 6, lib. 2. Rota decis. 336, n. 12, part. 5, recent. & decis. 410, n. 2, in eisdem, & in dicta Romana transactionis prima Aprilis 1658, §. *dubitari vers.* Unde cum Melio, & in dicta Romana transactionis 21 Junii 1655, §. *etenim transactio coram R. P. D. Celso*.

Veniens contra transactionem à se gestam si illam ex capite læsionis rescindi petat non auditur * nisi prius restituat id, quod vigore transactionis consecutus fuit, Ludovif. decis. 354, n. 7, ibi Beltram. numero 17, ubi in quarta limitatione admonet non procedere quando impugnans aliam retendi causam haberet. Cyriac. controver. 3, numero 65, Rub. ad decis. 1, n. 93, in annot. & ad decis. 81, n. 52, part. 8, recent. Joan. Franc. contr. 346, nu. 15, & controver. 286, n. 72, & utrobique declarat quando transgens non habet aliam causam retinendi quod recepit Rota decis. 147, n. 20, & seq. & decis. 315, n. 15, & seqq. part. 5, & decis. 7, n. 2, & dec. 146, n. 13, part. 8, recent. & in dicta Romana transactionis 21 Junii 1655, §. *fin. coram R. P. D. Celso*.

At ubi transactio propter nullitatem impugnata Melius ad Castillum de Alimentis.

tur tunc proceditur etiam si impugnans * non offerat aut non restituat id quod vigore transactionis recipit. Beltram. ad Ludovif. dicta decis. 354, sub n. 17, in prima limitatione. Joan. Franc. Andr. dicta controver. 246, sub n. 15, vers. *quidquid aliud*: & repetit dicta controver. 286, n. 72. Rota dicta decis. 7, sub n. 3, vers. *non autem part. 8, recent.* infinitos cumulat Rub. in annotat. ad dictam decis. 81, n. 64, part. 8, recent. Et utrumque membrum explicat auctor hic à n. 41, & ex n. 46.

Cæterum, ut paucis cuncta complectar, firmandum venit quod pro substantia transactionis prærequiritur fieri illam super re dubia in judicio deducta, aut deducenda aliquo dato, remisso, vel retento l. transactio 38. Cod. de transact. Cyriac. controver. 128, n. 13. Royas decis. 187, n. 7. Othob. decis. 25, n. 7. Joan. Franc. Andr. controver. 287, n. 17, & controver. 288, n. 46. Hodiern. dicta controver. 37, n. 3. Rota decis. 447, n. 3, part. 2, & decis. 271, nu. 21, part. 6, & decis. 92, n. 2, part. 9, tom. 2, recent. & coram Merlin. decis. 63, n. 6. in Romana transactionis prima Aprilis 1658, §. *accedit ulterius coram Melio*, & de hoc requisito, & aliis hic numero 15, & per totum.

CAPUT XXXVI. §. 3.

SUMMARIUM.

- 1 Emptor curare regulariter non debet quid contingat de pretio. Sollicitus esse debet de versione pretii rei ex causa necessitatis alienatæ nu. 2. Secus verò si ex causa voluntaria seu utilitatis num. 3. Declara ut num. 6.
- 4 Forma rescripti ad unguem observanda est.
- 5 Majoratus, aut fideicommissi dispensationes regulariter non conceduntur, & obrepta non subsistunt.

Abscindendo à contractibus initis, aut super rebus alienari prohibitis * vel cum personis privilegiatis, emptor curare debet soluto pretio, quid de eo evenerit, & per Bal. omnes in auth. hoc jus porrectum, C. de sacros. Ecclesia. Dec. consilio 36, sub numero 8, vers. *Tertio principaliter*: ubi applicat etiam contractui gesto cum Ecclesia, quod tamen non ita de plano admitti debet. Mantic. de tacit. & ambig. libro 8, titulo 13, num. 2, Joan. Baptista Antonell. consil. 22, n. 15. Spad. consil. 317, n. lib. 2, Rota decis. 681, numero 5, part. 1, recent.

Ubi verò versamur in personis aut rebus quæ absque solemnitatibus, seu dispensatione distrahi non possunt, tunc distinguendum venit: vel enim dispensatio * ex causa necessaria provenit ut puta ob dissolutionem æris alieni, & tunc ex licentia Principis aut dispensatione contrahens cum privilegiato seu super re alienari vetita, & tunc acquiritur omnino sollicitus esse debet de versione pretii in causam supplicatam. Surd. decisione 156, prope finem vers. & quamvis ubi latius Hodiern. Centur. de censibus questione 15, sub n. 37, versiculo *an impositio*, & post tractat. decisione 8, numero 11, & decisione 29, numero 1, & decisione 287, n. 4. Beltram. ad Ludovif. dec. 511, sub numero 33, vers. *imò nec etiam Anton de Amat. resolut. 3, n. 55. Thomas de Tut. & Cur. tit. 19, sub num. 3625, vers. Si autem fol. 870. Ventrigl.*

in prax. annot. 37, §. unico n. 5, & 16. Sperell. decis. 154, n. 99, & seq. Merlin. decis. 77, n. 12, Rot. dicta decis. 681, sub nu. 5, vers. Et licet, part. 1, & decis. 256, n. 6, part. 9, tom. 1, & decis. 465, n. 24, part. 9, tom. 2, recent. Idem firmat Auctor hic num. 8, & 9.

Vel dispensatio ex causa voluntaria nimirum ob utilitatem * privilegiati emanaverit, & tunc emptores curare non debent de versione latè Dec. dicto consilio 36, n. 8. Buratt. decisione 714, numero 1. Sperell. dicta decisione 154, num. 104. Seraphin. dicta decis. 366, n. 3, & eandem distinctionem mox citati Doctores amplectuntur, Georg. Mund. consil. 2, num. 31, lib. 1. & animadvertit subobscure tamen, nec distinguendo Auctor hic sub numero 20, vers. Et hæcenus: Et prius n. 14, prope finem.

Cæterum si in rescripto dispensationis præscribatur forma, * illa pro validitate contractus ad unguem observanda venit. Surd. consil. 181, n. 11, & 12. Sperell. decis. 154, nu. 110. Merlin. decis. 781, nu. 1, ubi quod probanda sit versio ad formam pacti, Ludovif. 511, n. 6, ubi quod deponendo ad formam rescripti cautè fiat; Quod repetit Otthobon. decis. 249, nu. 6, & 7, ubi quod emptores eo minus solliciti esse debent, quando ex rescripto eximuntur. Joan. Franc. Andr. controvers. 240, numero 55, ubi tamen nimirum absolute loquitur Cevaler. decis. 612, n. 17. Rota dec. 131, nu. 6, & 7, & dec. 260, nu. 8, & seq. part. 7, & decis. 26, n. 6, & seq. part. 8, & dec. 109, n. 9, & seq. & decis. 278, n. 15, & seq. ubi quod si per principem derogetur fideicommissio, præcipiatque quod pretium rei fideicommissio subjæta reinvestitur, emptor tunc pro sui severitate tenetur esse sollicitus de versione, & effectuione investimenti, & decis. 465, numero 22, & sequent. partit. 9, tomo secundo recent. ubi quod emptores curare debeant investimentum, quando agitur de præjudicio tertii, ut puta vocatorum ad fideicommissum, si per rescriptum committatur alienatio fideicommissi cum onere investiendi; ubi etiam reprobat Surd. decis. 156, adhæret Manent. consilio 17, & decis. 31, Merlin. decis. 77, nu. 13, ubi quod agitur de præjudicio, seu interesse tertii emptor teneatur curare versionem, & apud Censal. ad Peregr. decis. 49, n. 2. Ex quibus concludendum venit, quod ubi in rescripto dispensationis non exprimitur ad quem ex contrahentibus incumbere debeat onus implendi quod illud ab emptoribus suscipi debeat in hac materia fideicommissi, majoratus, aut primogenituræ, in qua tertii præjudicium considerabile versatur, & venditores curare non consueverint implicaciones, & secundum præmissa intelligendus est Auctor in hoc paragrapho.

Dispensationes autè non ita passim concedi solent ad derogationem majoratus, aut fideicommissi, * sed ita demùm subsistente causa, & ut plurimum ad reparandas necessitates gravatorum. Adeo ut aliter impetratæ dispensationes subreptitiæ reputentur, maximè quando impetrantes aliunde ex liberis absque appositione manus ad fideicommissio supposita valent suis necessitatibus occurrere Fular. de substitut. quæst. 542, numero 14. Rota decis. 24, nu. 21, & 22, partit. 7, & decisione 75, n. 1, & sub num. 6, vers. Atque mens Papæ partit. 9, tom. 1, & decis. 465, numero 8, part. 9, to. 2, recent. & apud Censal. ad Peregrin. decis. 48, numero 7.

Ex supposito tamen validitatis contractus in-

telligi debet quod emptor à privilegiato ex causa utilitatis alienante non teneatur jurare versionem, quoniam si nulliter contraxit cum privilegiato, ex causa utilitatis contrahens * versionem omnino probare obstringitur, quodque privilegiatus evaserit locupletior. Duran. decis. 18, nu. 29, & 30. Buratt. decis. 814, nu. 2. Sperell. dicta decis. 154, n. 105. Gratian. discept. 720, n. 24, & 25. Viv. decis. 443, nu. 25. Auctor hic n. 31, & prius sub n. 27, vers. Quod si res publica. Ubi quod sufficiat tradere pretium procuratori solemniter ad id, & cum speciali mandato per privilegiatum constituto, Rota apud Pic. ad statut. Urb. decis. 3, numero 4. & apud nos post allegat. 1, nu. 7, fol. 39, lib. 1. Thomas de Tutor. & Curat. tit. 19, nu. 3580, fol. 865. Altograd. consil. 26, numero 2, & 3, lib. 1, Rota decis. 143, num. 3, part. 6, recent. vide notata ad Cap. LVI.

CAPUT XXXVI. §. 4.

SUMMARIUM.

- 1 Arrhæ sunt quæ traduntur in signum futuræ matrimonii; in aliis contractibus dantur ad indicandam illius perfectionem numero 2. Declara ut numero 3. Tradite à minori quando solemnitates requirantur nu. 4. Ex fideicommissio detrahi possunt num. 7. Amplia etiam in acconcio num. 8.
- 5 Donatio propter nuptias an intelligatur per arrhas.
- 6 Pater super tertio, vel quinto ad se spectantè gravamen imponere potest.
- 9 Acconcium jam constituta dote datum spectat ad uxorem.

IN signum futuræ matrimonii, quæ traduntur, regulariter Arrhæ nuncupantur, leg. 3, & leg. fin. Cod. de sponsal. Fenson. ad statut. Urb. cap. 112, n. 3. Giovagn. consilio 17, numero 8, & consil. 18, numero 36, lib. 1. Acoft. de privileg. credit. regul. 2, ampliat. 6, numero 308, ubi quod dantur, ita ut si dans sine causa poenituerit eas amittat, Carolus Boss. de matrim. cap. 11, nu. 430. Rota apud Fenson. ad statut. Urb. decis. 135. Id quod ad similitudinem aliarum conventionum * fieri solet, in quibus Arrhæ præstantur ad denotandam perfectionem contractus. Surd. decis. 260, n. 25. Gomez. variar. resolution. part. 2, cap. 2, n. 18. Gratian. disceptat. 748, nu. 23. Fenson. ad statut. Urb. cap. 112, nu. 1, & per totum, & dicta decis. 135, apud eundem. Acoft. de privileg. credit. regul. 2, ampliat. 6, sub n. 308, vers. Id quod; Niger. de laudim. quæst. 20, num. 120, & seq. tom. 1, & quæst. 15, n. 72, tom. 2. Superius autem dicta sibi locum vindicant secuta reali traditione * arrharum, secus verò in promissione simplici, & pura illas tradendi, Tiraquel. de retract. convent. ad finem sub n. 56, vers. Loquens de arrhis. Mart. Medic. ad decis. Senen. examinat. 5, n. 32. Cum animadvertione etiam quod requiritur decretum * si minor tradiderit arrhas consistentes in rebus, quæ servando servari possint. Soarez in titul. de las Arrhas n. 61, & seq. Thomas de tutor. & curat. tit. 19, sub numero 3377, vers. decretum requiri, fol. 812. Franc. Baron. de effect. minor. etat. 3, num. 206.

Per

Observationum de Alimentis. Cap. XXXVI. §. 5. 33

Per Arrhas in Hispania tum intelligatur donatio * propter nuptias ex professo examinatur hoc §. Capyc Galeotta controvers. 29, n. 24, & seq. Acoft. de privileg. credit. regul. 2, dicta ampliat. 6, sub n. 309, ubi quod arrhæ non sumantur apud Hispanos pro eo quod traditur in signum matrimonii contrahendi, sed sint donatio facta sponsæ per sponsum in remunerationem nobilitatis pudicitæ, aut dotis ipsius sponsæ, quæ quidem arrhæ decimam honorum mariti ex legibus Hispaniæ non debent excedere. Acoft. de privileg. credit. regul. 2, dicta ampliat. 6, n. 365, & seq. Salgad. Labyrinth. credit. part. 2, cap. 4, n. 47, ubi quod promissio arrharum ultra decimam irriterit in excessu, & intra decimam sustineatur. Thomas de Tut. & Curat. tit. 19, numero 646, ampliat. 265, fol. 425, & sub 3009, limit. 218, fol. 755, ubi quod arrhæ à statuto taxatæ in excessu nec juramento firmentur.

Cæterum quod pater in tertio, * seu quinto, de quo juxta constitutiones Hispanas ad sui libitum disponere potest, valeat quoque filiis superinde gravamen imponere præter Auctorem hic n. 5, post alios comprobatur Caren. resolut. 241, n. 5, 6, & 7, redeundo ad materiam auth. res quæ C. commun. de legat. in hoc §. conatur probare illius dispositionem non militare quoad arrhas juxta constitutiones Hispanas, sed quicquid sit in illis regionibus certè de jure comuni arrhæ hujusmodi quatenus important donationem propter nuptias, * seu contra dotem ex fideicommissio sicut & dos consequi possunt, ut latius prosequitur Auctor supra cap. 36, n. 2. Peregr. decis. Paravin. 96, n. 4, & 5, Fular. de substit. quæst. 533, nu. 2, in fine. Ubi potissimum istud militare inquirunt, quando ex consuetudine loci istud provenit nimirum ut in matrimoniis donationes * propter nuptias intendant, quo sanè casu idem quoque procedit in acconcio, seu corredo constitui consueto. Thesaur. decisione 192, Rota decis. 556, per totam part. 1, divers. Marefcott. variar. resolut. 69, n. 14, lib. 2, Menoch. consil. 56, n. 33, & seqq. Fontanell. de pact. nupt. claus. 5, gloss. 1, part. 2, n. 89, tom. 2. Gabr. conf. 153, n. 2, 11, & per totum lib. 2. Gratian. discept. 498, nu. 57, & seq. Ludovif. dec. 80, n. 7, & ibi adden. n. 11, quæ est decis. 72, part. 2, recent. Ripol. var. resolut. cap. 10, n. 494. Altograd. conf. 20, n. 25, lib. 2. Rota in Romana Acconci 26 Octobris 1611, Coccino, & in Romana census 1 Julii 1648, Bichio.

Intelligenda tamen sunt prædicta quando arrhæ, acconcium, sponsalitia largitas, seu corredo necessariò ex consuetudine præstantur, ac in dominio mariti simul cum dote transeunt: At quando dote integraliter constituta insuper datur * acconcium separatum, tunc spectat ad uxorem, illiusque hæredes. Seraph. decis. 126, & decis. 132, Alexand. consil. 63, n. 7, lib. 2. Altograd. consil. 20, num. 4, & seq. lib. 2. Rota in dicta Romana Acconci 26 Octobris 1611, Coccino, & in Romana separationis dotis 28 Junii 1641, Cerro. Ubi quod si non extet acconcium, quia ex lapsu decennii, vel aliter consumptum existat, uxoris periculo cedat, siquidem promissio illud restituendi sic intelligi debet nunc impressa decis. 44, nu. 4, & per totam part. 9, tom. 1, recent.

CAPUT XXXVI. §. 5.

SUMMARIUM.

- 1 Assensus Principis obligandi feudum, vel majoratum pro dote restituenda suffragatur etiam pro assecuranda; Principis pro dote extenditur etiam ad alimenta, & interesse dotis n. 2. Contrarium qui teneant num. 3.
- 4 Hypotheca tacita pro dote competit etiam pro paraphernalibus.
- 5 Pupilli, & minores sibi caventes de expressa bonorum obligatione, tacitam quoque retinent.
- 6 Tutores & Curatores in bonis pupillorum hypothecam à lege non habent.
- 7 Administratorum bona pro administratis obligata remanent. Declara ut num. 8, & n. 9.
- 10 Curatori hæreditatis dum jacet pro salario datur hypotheca.
- 11 Administratores bonorum super quibus pendet concursus habent hypothecam.
- 12 Patris bona, filiis pro administratione tacite remanent obligata.
- 13 Fideicommissaria contra bona hæredis gravati, dolosè fideicommissum disparuit non datur hypotheca. Sed contra num. 14.

Assensus, seu facultas Principis obtenta pro obligatione feudi, vel majoratus in casum dous restituendæ * soluta matrimonio extenditur etiam ad casum assecurationis dotium constante matrimonio ob inopiam viri Bursat. conf. 120, n. 27, 35, & 36. Cyriac. contror. 189, n. 36. Gizzarel. decis. 74, numero 1. Baldax. de Angel. ad eundem dec. 67, n. 4, & Joseph. Mel. ad eundem decis. 88, n. 1. Pasch. de viribus patr. potest. part. 2, cap. 7, n. 44. Salgad. in Labyrinth. credit. part. 2, cap. 8, n. 12. faciunt tradita per Millin. dec. 217, n. 5, in fine: Quidquid in contrarium sentire videatur Gratian. discept. 406, n. 18. num scilicet stipulatio, & pactum de restituendo dotem, tanquam stricti juris comprehendat eam, quæ fit ob vergentiam viri ad inopiam.

Pro restitutione dotis Regia facultas concessa non extenditur ad alimenta, * usuras, & interesse dotis ex mora. Didac. de Mar. ad decis. 3, Gizzarell. n. 15, Bursat. consil. 103, nu. 23, ubi quod ita judicaverit Senatus Mantuæ, Baldax. de Angel. ad Gizzarell. decis. 67, n. 3, Larath. de feudis part. 8, dilucidat. 58, per totam, & articulo ad partes examinato concludit Larr. decis. 37, numero 16, & per totam: accedunt cumulatim per Auctorem hoc §. num. 7, ipse tamen post alios residet in contraria opinione, concludentes facultatem Regiam super majoratu pro dote usuras quoque, alimenta, & interesse dotis comprehendere * ut præter adductos ab eo admittunt Hodiern. ad Surd. decisione 271, numero 8. Capyc. Galeotta controvers. 21, n. 23, lib. 1. Antonin. de Marin. resolut. 166, nu. 34, lib. 2. Salgad. in Labyrinth. credit. part. 2, cap. 8, n. 15. Staiban. de interesse tit. 11, quæst. unic. nu. 156, & 157, fol. 277, lib. 2.

Circa aliam quæstionem, quam Auctor examinat hic à n. 25, ad 32. num scilicet tacita legis hypotheca pro dote, competat etiam pro fructibus, interesse, & alimentis, in qua hic amplectitur affirmativa, pro eadem dicam infra ad c. 66. Quam sanè hypothecam legalem, & tacitam uxori com-

E 3

pe-